

Literature

1. Administrative law [Electronic source]. – The mode of access: <http://static.luiss.it/erasmuslaw/uk/Ingh2.html>
2. Administrative Law in United Kingdom [Electronic source]. – The mode of access: <http://www.lexuniverse.com/administrative-law/uk/uk-administrative-law.html>
3. William Alexander Robson, Edward C. Page. Administrative law [Electronic source]. – The mode of access: <https://www.britannica.com/topic/administrative-law>

УДК 336.72 (043.2)

Миронець О.М., старший викладач
Ткаченко А.О., студент,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОВІ ЗАСАДИ СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ЩОДО ЛІБЕРАЛІЗАЦІЇ ВІЗОВОГО РЕЖИМУ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН

Запровадження Європейським Союзом (далі по тексту – ЄС) безвізового режиму для України, разом з імплементацією Угоди про асоціацію і створенням зони вільної торгівлі, є ключовим завданням у контексті інтеграції нашої держави до ЄС. Актуальність дослідження лібералізації візового режиму між Україною та співтовариством пов'язана з практичною необхідністю його здійснення на тлі недостатньої уваги науковців до цього питання.

Дієвим та водночас ефективним правовим інструментом запровадження безвізового режиму для громадян України є Угода про асоціацію між Україною, з одного боку, та Європейським Союзом і його державами членами, з другого боку [2], підписана 27 червня 2014 року й ратифікована Верховною Радою України та Європейським парламентом 16 вересня 2014 року. План дій щодо лібералізації візового режиму (далі по тексту – ПДЛВР) ухвалено 22 листопада 2010 року на саміті Україна–ЄС. Документ містить критерії двох рівнів, виконання яких з боку нашої держави має сприяти запровадженню безвізового режиму з ЄС. Перша фаза – законодавча, що передбачила приведення законодавства України у відповідність до стандартів Європейського Союзу у визначених Планом дій сферах. Друга фаза – імплементаційна, яка спрямована на забезпечення практичного виконання Україною оновленого законодавства на національному рівні. Діалог щодо лібералізації Євросоюзом візового режиму для громадян України започатковано під час саміту Україна–ЄС у Парижі у вересні 2008 року. Протягом 2008-2009 рр. між сторонами тривав перший етап безвізового діалогу, що мав форму робочих груп та

зустрічей на рівні старших посадових осіб України та Євросоюзу за чотирма основними напрямками: безпека документів (зокрема, запровадження біометричних даних); боротьба з нелегальною міграцією (включаючи питання, пов'язані з реадмісією); громадський порядок та безпека; зовнішні зносини [1, с. 233-234].

План дій щодо лібералізації ЄС візового режиму для України було ухвалено 22 листопада 2010 року на саміті Україна–ЄС у Брюсселі. У цьому документі окреслено шляхи досягнення шести базових цілей, які передбачають:

- перегляд та аналіз нормативно-правових актів, якими визначено процедури реєстрації місця проживання чи місця перебування громадян України, іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, і зняття з реєстрації таких осіб;
- надання доступної інформації про вимоги щодо реєстрації іноземців та осіб без громадянства, які мають намір проживати в Україні;
- забезпечення дотримання рекомендацій органів ООН, ОБСЄ, Ради Європи та міжнародних організацій з питань захисту прав людини;
- ратифікацію міжнародних договорів ООН та Ради Європи щодо боротьби з дискримінацією;
- уточнення умов та підстав набуття громадянства України;
- ухвалення законодавства у сфері боротьби з дискримінацією [4].

25-27 вересня 2014 року в Україні перебувала місія ЄС, до складу якої увійшли експерти Європейської комісії, держав-членів ЄС, Агентства ЄС з безпеки зовнішніх кордонів (FRONTEX) та Європейської служби підтримки осіб з питань отримання притулку, котрі оцінювали стан імплементації Плану дій щодо лібералізації візового режиму в Україні [2]. Особливу увагу було приділено питанням захисту документів, зокрема й біометричних даних, та управління кордонами, включаючи міграцію та надання притулку. 2 жовтня 2014 року місія ЄС відзначила ефективні кроки нашої держави у формуванні необхідних правових, політичних та інституційних засад для реалізації ПДЛВР.

15 грудня 2014 року Європейський Союз та Україна провели перше засідання Ради асоціації відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. За результатами зустрічі ухвалено Повідомлення, згідно з яким Радою асоціації відзначено прихильність спільній меті щодо запровадження безвізового режиму ЄС з Україною у встановленому порядку за умови досягнення добре керованої та безпечної мобільності, визначеної у Плані дій щодо лібералізації ЄС візового режиму для України. Рада асоціації вітала виконання Україною всіх критеріїв першої фази ПДЛВР. До того ж було наголошено, що вже запущено процес оцінки виконання критеріїв другої фази ПДЛВР, установлених документом [2]. Рада асоціації підтвердила бажання сторін досягти безвізового режиму за умови, що буде виконано всі критерії щодо

належно організованого й контрольованого пересування осіб [З,с.62-63].

Україна на шляху до візової лібералізації з Європейським Союзом створила всі необхідні законодавчі, політичні та інституційні рамки й досягла відповідності вимогам, передбаченим першою фазою візового діалогу з Європейським Союзом. Зі свого боку Європейський Союз зобов'язався підтримувати Україну в проведенні реформ у межах реалізації другої імплементаційної фази Плану дій щодо лібералізації візового режиму. Основні проблеми, які наразі заважають його реалізації, пов'язані з організованою злочинністю та корупцією. Подолавши їх, можна буде казати про виконання Плану дій щодо візової лібералізації в цілому. Успіх реалізації ПДЛВР є підставою для скасування візового режиму між Україною та Європейським Союзом, тобто для надання права громадянам України безвізового в'їзду на територію держав-членів ЄС.

Література

1. Співробітництва України та Європейського Союзу щодо лібералізації візового режиму // Законодавство України: проблеми та перспективи: Зб. наукових праць / Київський ун-т права НАН України; [редкол.: Шемшученко Ю. С., Бошицький Ю. Л., Чернецька О. В., ін.]. – К.: Вид-во Європейського університету, 2015. – 343 с.

2. Угода про асоціацію між Україною, з одного боку, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами членами, з другого боку, від 27 червня 2014 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/984_011/paran2820#n2820

3. Мітряєва С.І. Лібералізація візового режиму між Україною та ЄС: // Закарпаття: Науково-популярне видання. – 2014. – № 3. – 267 с.

4. План дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України від 22 листопада 2010 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/kmu/control/uk/publish/article?showHidden=1&art_id=244813273&cat_id=223280190&ctime=1324569897648